

सम्राट्

सम्पूः, त्रि, (सं + सृज् + क्तः ।) सम्पूड्मोहशुक्तः ।
सुप्रः । यथा, सुप्रित्तत्वे ।

“मातुष्ये कदलीस्तम्भे निःसारे सारमार्गं गमम् ।
यः करोति स सम्पू जलबुद्बुदसन्निभे ॥”

सम्पूः, पुं, (सम्पूकप्रकारेण सृज्यते यागो-
तीति । सृज्ये यागो + अच् । तथाविधः सन्
जायते इति । जन + उः ।) ढगादिः । इति
हेमचन्द्रः ।

सम्पूः, स्त्री, (सं + सृज्ये यागो मोहे च +
लुट् ।) सर्वगो यागिः । तत्प्रायः । अभि-
यागिः २ । इत्यमरः । १ । २ । ६ । उच्चायः ।
मोहः । इति मेदिनी ।

सम्पूः, पुं, (सं + सृज्ये नादुद्भवतीति ।
उत् + भू + अच् ।) मत्स्यादिः । इति हेम-
चन्द्रः ।

सम्पूः, त्रि, (सं + सृज् + क्तः ।) संशोधितः ।
इत्यमरः । २ । ६ । ४६ । हे मज्जिकायपनयनेन
शोधिते अज्जनादौ । इति भरतः ।

सम्पूः, पुं, (सं + सृज् + क्तः ।) प्रीतिः । हर्षः ।
इति शब्दरत्नावली ।

सम्पूः, य, सप्तदशः । इति केचित् । यथा,—
“सम्पू संसाधनं कर्म कर्तव्यमधिकारिणा ।
निष्कामेण सदा प्रार्थय कामान्वितेन च ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ।

सम्पूः, [च] त्रि, (सं + अच् + क्तिलगादिना
किन् ।) “समः समि” ६ । ३ । ६३ । इति
सम्पादेशः ।) सवचनम् । अर्थेन सह सम-
चरति सङ्गच्छते । इत्यमरभरतौ । मनोज्ञः ।
सङ्गतः । इति मेदिनी । (यथा, ऋग्वेदे । २ । १ । ६ ।
“तन्मृ ततं संवयन्ती समीची
यज्ञस्य पेशः सुदुषे पयस्वती ॥”)

सम्राट्, [च] पुं, (सम्पू राजते इति । सं +
राज् + क्तिप् ।) “मो राजि समः कौ ।” ८ ।
३ । २५ । इति समो मकारस्य सादेश्चस्तेन
नानुस्वारः ।) येन राजस्येन इष्टम् । यो
मङ्गलस्तेनः । आज्ञया राज्ञः शास्ति यः ।
इत्यमरः । राजस्यस्यैवतिषाधो याग-
विशेषः । तेन येन इष्टं यागः कृतः । यो मङ्ग-
लस्य द्वादशराजमङ्गलस्य ईश्वरः । यश्च राज्ञो
वृषान् आज्ञया शास्ति श्ववद्व्यापारेषु नियो-
जयति स सम्पाड्यते । केचित्तु सप्तदशेन
जीयतेत्याहुः । राजस्ययाजी यः स सम्राट्
चतुरविंशतीमावच्छिन्नाया भूमेर् य ईश्वरः
सोऽपि । यश्च कियत्परिमाणाया भूमेः पती-
नाज्ञया शास्ति सोऽपि । इह परत्र च सम्पू
राजते इति क्तिप् सम्राट् दान्तं म इत्यत्र
सम्पाड्वर्जनादानुस्वारः । इति भरतः । (यथा,
रघुः । २ । ५ ।

“आम्वाद्यद्विः कवलेस्तृणानां
कण्ठ्यैर्देशनिवारणेश्च ।
अवाहतेः स्तेरगतैः स तस्याः
सम्राट् समाराधनतयरोऽभूत् ॥”)

सरघा

सयोनिः, पुं, (योनिभिः सह वर्तमानः ।) इन्द्रः ।
इति केचित् । योन्वा सह वर्तमाने समानोत्-
पत्तिस्थानके च, त्रि ॥ (यथा ऋग्वेदे । १ । १ । ६ ।

“सना अत्र युवतयः सयोनी-
रेकं गर्भं दधिरे सप्रवाणीः ॥”

“समानमन्त्रिचं योनिस्थानं यासां ताः ।”
इति तद्गाथे सायणः ॥)

सरं, स्त्री, (सरतीति । सृ + अच् ।) सरोवरः ।
इति शब्दरत्नावली । जलम् । इति जटाधरः ॥

सरः, पुं, (सृ गतौ + पचाद्यच् ।) दध्ययम् ।
तत्प्रायः ।

“सरस दध्युत्तरगं दधिजेहस्तु कदरम् ।”

इति रत्नमाला ।

गतिः । इति मेदिनी । नाजः । लवणः । इति
हेमचन्द्रः । निर्मलः, पुं स्त्री । इति भरत-
द्विरूपकोषः ।

सरः, त्रि, (सृ + अच् ।) सारकः । भेदकः ।
यथा, राजवल्गवः ।

“पिपली मधुरा वृष्या कटुका दीपनी सरा ।”
गमनकर्त्तरि, त्रि ॥

सरः, [सु] स्त्री, (सरतीति । सृ + “सर्वधातुभ्यो-
ऽनु” ।) उणा० ४ । १८८ । इति अनु ।)

सरोवरः । इत्यमरः । १ । १० । २६ । (यथा,
महाभारते । १ । १५६ । २४ ।

“तथैव वनदुर्गेषु प्रविष्टाहमसावुषु ।

सरः सु रमणीयेषु पद्मोत्पलपुत्रेषु च ॥”)

अस्य विवरणं तद्भागपद्मकारप्रसङ्गोद्देश्यम् ।

अस्य जलगुणाः । यथा, राजवल्गवः ।

“सारसं लघु ढगाधं वस्त्रं खादु कथायवत् ॥”

नौरम् । यथा । सरो नौरे तद्भागे च । इति

रुद्रः । इत्यमरटीकायां भरतः ।

सरःकाकः, पुं, (सरसः काकः ।) हंसः । इति
शब्दरत्नावली ।

सरःकाकी, स्त्री, (सरसः काकी ।) हंसी । इति
शब्दरत्नावली ।

सरकं, स्त्री, (सरमेव । स्वार्थे कन् ।) सरोवरः ।
इति शब्दरत्नावली । आकाशम् । इति

सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्तिः ।

सरकः, पुं, स्त्री, (सरतीति । सृ + कृन् ।) शीघ्र-
पात्रम् । शीघ्रपानम् । इत्युशीष्टु । अक्लि-
न्नाज्यगपङ्क्तिः । इति मेदिनी । मद्यपरिवेश-
नम् । इत्यमरटीकायां भरतः । (यथा, कथा-

सरित्मागरे । ५४ । १६६ ।

“प्राप्तायां निशि पप्रच्छ निजं परिजनस्य सः
किमयं रात्रिपर्याप्तमस्ति नः सरकं न वा ॥”)

सरकः, त्रि, (सृष्टु सरतीति । सृ + “प्रष्टव्यः
समभिहारे वुन्” ३ । १ । १४६ । इति वुन् ।)

गतिशीलः । इति शब्दरत्नावली ।

सरघा, स्त्री, (सरं मधुविशेषं हन्तीति । हन् +
ङः । निपातनात् साधुः ।) मधुमक्षिका ।

इत्यमरः । २ । ५ । २६ । (यथा, रघुः । ४ ।

६३ ।

सरटः

287

“भक्ष्यापवर्जितैस्तेषां शिरोभिः प्रभृत्तेर्महीम् ।
तस्तार सरघायाभिः सचौद्रपटले रिव ॥”)

सरङ्गः, पुं, (सरतीति । सृ + अङ्गच् ।) चतुष्पात् ।
पक्षी । इति संक्षिप्तसारोणादित्तिः ।

सरजं, स्त्री, (सरत् जायते इति । जन + उः ।)
नवनीतम् । ह्येङ्गवीनम् । इति हारावली ॥

(मलिनम् । यथा, भागवते । ३ । २३ । २३ ।

“सा तद्भक्तुः समादाय वचः कुवलयच्छया ।

सरजं विश्वती वासो वैशीभूतान् सख्यं ह्वान् ॥”)

सरजाः, [सु] स्त्री, (रजसा सह वर्तमाना ।)
ऋतुमती स्त्री । तत्प्रायः । मलिता २ ।

इति त्रिकाण्डशेषः । (पङ्कजे, स्त्री । इति

काशिका । ५ । ४ । ७७ ।)

सरट् पुं, (सरतीति । सृ गतौ + “सर्त्तरटिः” ।
उणा० १ । १३३ । इति अटिः ।) वायुः ।

मेघः । इत्युणादिकोषः । मधुमक्षिका । इति

सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्तिः । ककलासः ।

इत्यमरटीका ।

सरटः, पुं, (सरतीति । सृ गतौ + श्कादिवाटट् ।)
ककलासः । इत्यमरः । २ । ५ । १२ । गिरिगट्

इति कौकलोस इति च भाषा । तत्पतनादि-
फलं यथा,—

“वल्गाः प्रपाते च फलं सरटस्य प्ररोहणे ।

शीर्षे राजश्रियोऽवाप्तिर्भावे चैवैवमेव च ॥

कर्णयोर्भूषणावाप्तिर्नचयोर्वन्मुदृष्टम् ।

नासिकायाश्च सौगन्धं वस्त्रे मृदन्नाभोजनम् ॥

कण्ठे चैव श्रियोऽवाप्तिर्भुजयोर्विभवो भवेत् ।

घनलाभो बाहुभूले करयोर्घनवृद्धयः ॥

स्तनभूले च सौभाग्यं हृदि सौख्यविवर्धनम् ।

पृष्ठे निव्यं महीलाभः पार्श्वयोर्वन्मुदृष्टम् ॥

कटिद्वये वस्त्रलाभो गुह्ये ऋतुसमागमः ।

जङ्घे चार्धचयो निव्यं गुदे रोगभयं भवेत् ॥

जङ्घोश्च बाहनावाप्तिर्जातुलङ्घ्यैर्धसंचयः ।

वामदक्षिणयोः पादोर्धमणं नियतं भवेत् ॥

वल्गाः प्ररोहणे चैव पतने सरटस्य च ।

अव्यासाच्च फलं चैव तददेवं प्रजायते ॥

वल्गाः प्ररोहणे राज्ञौ सरटस्य प्रपातनम् ।

निधनार्थाय भवति याधिपीडाविपर्ययौ ॥

पतनानन्तरं चैवारोहणं यदि जायते ।

पतने फलसुतलं रोहणेऽन्यत् फलं भवेत् ॥

आरोहणस्योर्ध्ववस्त्रे अधोवस्त्रे च पातनम् ।

भवेद्विफलं तस्य तत्फलं जायते ध्रुवम् ॥

सृष्टमात्रेण २, सदाः सचेलं जलमाविशेत् ।

पक्षगयप्राशनस्य कुर्यादकावलीकनम् ॥

वल्गरूपं सुवर्णस्य रक्तवस्त्रेण वेशयेत् ।

पूजयेत् गन्धपुष्पादीस्तदयं पूजकुम्भके ॥

पक्षगयं पश्चरत्नं पञ्चाशत्तं सप्तशतम् ।

पञ्चतलकषाथस्य निःक्षिप्वावाहयेत्ततः ॥

पूजयेद्गन्धपुष्पादीर्लोकपालांस्तथा क्रमात् ।

ऋतुजयेन मन्त्रेण समिद्धिः खादिरैः शुभैः ॥

तिलैर्वाहृतिभिर्होममहोत्तरसहस्रकम् ॥”

वक्त्री गृहगोधिका । ऋतुजयमन्त्रस्त्रयसकमन्त्रः ।